

להתעדן באהבתך

פרשת בשלח

העלון טעון גניזה ♦ אין לקרוא בשעת התפילה!

העלון בחסות רשת הכוללים "תפארת יוסף ובנימין" ב"ב ופ"ת בראשות הרה"ג נצח מהצרי שליט"א

ויהי בשלח פרעה את העם (יג, יז)

ובני ישראל יוצאים ביד רמה (יד, ח)

אמרו במדרש (שמות רבה כ, ז-ח) שישראל אמרו וי, וצריך לתת טעם לזה מדוע ישראל אומרים וי, אדרבא היה להם לשמוח, שיצאו ממקום כזה.

ובתרגום בריש גלי.

ביאר ה"מעשה חשב":

מובא ב"דגל מחנה אפרים" רמז נפלא:

אמרו במדרש (סוטה מ"ו): בעבור ארבע פסיעות שלווה פרעה את אברהם ושרה נשתעבדו בניו ארבע מאות שנה תחת ידו. ואם כן אם על ארבע פסיעות התחייבו ישראל לעבוד ארבע מאות שנה. כל שכן וקל וחומר כאשר עשה פרעה לווייה לכל ישראל כמו שכתוב ויהי בשלח פרעה, לכן פחדו ישראל ואמרו וי.

איתא בהקדמת הזוהר דכשיתגלה ספר הזוהר בעולם אז יתקרב הגאולה ויצאו ישראל מן הגלות. והנה מלת ברי"ש נוטריקון רבי שמעון בר יוחאי, ואמר הכתוב ובני ישראל יוצאים, כלומר שיצאו מן הגלות, ואימתי, לזה כתב התרגום, ברי"ש גלי, כשיתגלה ספרו של רשב"י בעולם.

מה עשה הקב"ה, "ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף", וידוע ששכר הלווייה אין לה שיעור, והטעם משום קיום נפשות, כמו שאמרו רז"ל (שם) שהמלוה לחבירו מובטח לו שיהיה ניצול מנזקי אותו דרך, ודוקא כשלא הוסיף עוד לילך, אבל אם ליווהו על דעת שילך למקום פלוני והוסיף ללכת עמו למקום אחר אין הלווייה מועלת לאותה דרך שניה, לכן כאשר ראה הקב"ה שפרעה מלוה את ישראל על דעת שילכו דרך ארץ פלשתים, אמר הקב"ה אם אני אוביל אותם בדרך שפרעה חושב שילכו בה וילוה אותם צריך לתת לו שכר ואין ח"ו תקומה לישראל, מה עשה הקב"ה ויסב אלהים את העם שינה להם את הדרך והוביל אותם בדרך אחרת כדי שלא תועיל לוויית פרעה, ויפסיד שכרו.

אגב בענין ביאת המשיח נעתיק כאן דבר פלא:

ויהפך לבב פרעה... ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדינו (יד, ה)

מטו ביה משמיה דהגר"א ווסרמן זצוק"ל שאמר שלפני בוא המשיח הנסיון יהא כ"כ גדול עד שתוד האש מן השמים לעכו"ם, וההיפוך מהעובדא שהיה בזמן אליהו ונביאי הבעל שירדה האש לאליהו ולא לנביאי הבעל.

נהפכו לרדוף אחריהם בשביל ממונם שהשאלום (רש"י)

ושאל הגאון רבי שמואל פרידמן שליט"א בעל מחבר הספר "שדה צופים" את מן הגר"ח קניבסקי שליט"א אם יש מקור לזה במדרשים וכדומה, וציין לו לפרקי משיח הנמצא באוצר מדרשים (עמ' שצ"ב), ושם נאמר כך: וישראל אומרים למלך הערביים בית המקדש שלנו הוא קח כסף וזהב ותניח בית המקדש, ומלך הערביים אומר אין לכם במקדש הזה כלום, אבל אם אתם בוחרים לכם בראשונה קרבן כמו שהייתם עוסקים מקדם וגם אנחנו מקריבים ומי שנתקבל קרבנו נהיה כולנו אומה אחת, וישראל מקריבים ואינם מתקבלים, לפי שהשטן מקטרט לפני הקב"ה, ובני קדר מקריבים ומתקבלים שנאמר כל צאן קדר יקבצו לך "באותה שעה" וכו', עי"ש כל הענין באורך. (וראה בס' על הגאולה ועל התמורה שמביא הגריעב"ץ עוד דברים נוראים בענין זה).

וצ"ב האין נרמז זה בפסוק.

כי טוב לנו עבוד את מצרים ממותנו במדבר (יד, יב)

בספר דברי מהר"א כתב:

בספר "ילקוט חמישאי" הביא בשם "אדרת אליהו":

ונראה לפרש ע"פ מה דאיתא בגמ' (סנהדרין צ"א.) פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל אמרו תנו לנו כסף וזהב שנטלתם ממנו אמרו להם גביהא בן פסיסא תנו לנו שכר עבודה של ס' רבוא אנשים ששיעבדתם ת"ל שנה ע"כ.

ידוע שאע"פ שישראל היו משועבדים במצרים 400 שנה, מ"מ קושי השעבוד היה "פן" שנים, (86 שנה) ובזה פירשו גם את הפסוק "ותעל שועתם אל האלקים", דהנה לפי החישוב ישראל היו בשעבוד 430 שנה, (עיין רש"י), והנה אם תכפיל 5 כפול 86 = 430, דהיו ראויים להשתעבד קשה 430 שנה, וכיון שצעקו להקב"ה ריחם עליהם והוריד להם ארבע חלקים של 86 X 4 = 344, ונשאר רק 86 שנה, וזהו ותעל שועתם אל ה-אלוקים, שהרי אלוקים גימטריא 86 והיו צריכים ("ה") חמש פעמים אלוקים כמנין אלוקים להשתעבד. ובגלל שוועתם ויתר להם הקב"ה.

והנה לכאורה אין זו טענה דהא קי"ל דפועל שיצא באמצע זמן שכירותו אין צריך רבו ליתן לו כלום וא"כ גם כאן כיון שיצאו ישראל קודם הזמן פטורים מלתת להם שכר עבודה, אבל באמת זה אינו דע"כ לא אמרינן שפטור מלשלם אלא כשיצא מעצמו אבל כששלחו רבו צריך לשלם לו שכרו משלם, וכאן לא יצאו ישראל מעצמם אלא פרעה אמר להם "קומו צאו מתוך עמי" ובדין הוא שיטלו שכרם.

וזהו פירוש הפסוק, אמרו ישראל למשה, לא רק הימים הרגילים שהיינו במצרים יותר טובים מכאן במדבר, אלא אפילו ה-86 שנה שנשתעבדנו קשה, יותר טובים ממותינו במדבר, וזה שאמרו כי טוב "לנו" - לנו בגימטריא 86, א"כ טוב לנו - אותם 86 שנה ממותינו במדבר.

והשתא א"ש דמכיון שאמר פרעה "מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל", שהוא בעצמו שלחם, ולכן נתחרט שעי"ז יזכו בממונם שהשאלום חלף שכר עבודתם.

ובזה יתפרשו גם הפסוקים בתהלים (ק"ה) "ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם". דה"ק "ויוציאם בכסף וזהב" ולכאורה קשה ולמה לא החזירום דהרי גזל עכו"ם אסור, על זה אמר "ואין בשבטיו כושל" שלא נכשלו בזה, ולמה, משום ש"שמח מצרים בצאתם" והם בעצמם שלחו אותם ובדין מגיע להם הממון משום שכר פעולה.

לאור הביקוש אנו ממשיכים את המבצע:

7 ספרים בעלות של 250 ₪ בלבד!!!

"להתעדן באהבתך" + "תוכו רצוף אהבה"

דולרים נופלים מלמעלה...

יום אחד נקלע לצרה אחד מאנשיה העשירים והמכובדים של מדינה אחת. הוא מצא את עצמו תקוע על גג של בנין בן 100 קומות, בלי שום יכולת לרדת ממנו. ניסה האיש לזעוק ולזעוק לעוברים והשבים ברחוב שלמטה, אך ללא הועיל. אף לא אחד יכול היה לשמוע אותו ממרחק כל כך גדול. למזלו, נזכר האיש כי ברשותו מזוודה מלאה בדולרים. חשב לעצמו: "אולי אם אזרוק כסף מהשמים, יעצרו העוברים והשבים לאסוף את השטרות, ויסתכלו למעלה, לבדוק מי זורק להם את הדולרים, וכך יוכלו לעזור לי".

כך עשה. בתחילה זרק לכל עבר שטרות רבים של דולר. הביט מלמעלה באנשים, וגילה לתדהמתו, כי כל מי שנתקל בשטר, התכופף להרימו והמשיך הלאה. ניסה את אותה הפעולה עם שטרות גדולים יותר של \$5. ובדיוק אותו הדבר קרה.

"הפעם", אמר לעצמו, "אזרוק שטרות של \$100". וכך עשה. ובדיוק אותו הדבר קרה שוב. האנשים נתקלו בשטרות, התכופפו להרימן והמשיכו בדרכם.

האיש התרגז עד מאוד. פניו האדמו, גופו התקשח, התהלך כמו אריה בתוך כלוב הנה והנה, ומרוב כעס הרים כמה אבנים שמצא על רצפת גג הבנין, והשליך אותן למטה לעבר העוברים והשבים.

ופתאום, ראו איזה פלא, התקהלות רבה של אנשים התגודדה באזור הבנין, כולם נשאו את עיניהם למעלה כדי לבדוק מיהו האיש האיום שמשליך על העוברים והשבים מגג הבנין. הביטו על האיש וצעקו אליו שיפסיק, ובמקביל הזמינו לו ניידת משטרה. שאל אותו השוטר: "למה זרקת אבנים?" אמר האיש: "לא היתה לי ברירה. רציתי שיתייחסו אלי, שיראו אותי. כשהשלכתי דברים טובים – אספו אותם כולם ולא הביטו מי זורק להם. כאילו הכל מובן מאליו. רק כשהשלכתי אבנים – הסתכלו כולם אלי למעלה לראות מה קרה".

הקב"ה נותן לך דברים טובים: חיים, בריאות, בית, אוכל, אשה, ילדים, אהבה... אבל אנחנו לא מרימים את הראש לראות מי שלח לנו את זה, אנו אפילו לא אומרים 'תודה', אלא חיים את חיינו כברורים מאליהם ונהנים. אבל כשמגיעה צרה כלשהי רח"ל, פתאום אנו נזכרים שיש בורא לעולם ומרימים את הראש למעלה...

ההודאה שהביאה עמה ישועות!

הגר"ש קוק סיפר: אברך אחד ישב בדרשה בעת שציטטתי את דברי רבינו בחיי, להודות לפני שמבקש, ולא עבר זמן קצר והוא נקלע למקרה שבו היה צריך לממש את הדברים.

עינו של האברך הזה כהתה לפתע, ובהתייעצות דחופה שנעשתה אצל הרב פייר התברר שמדובר במקרה נדיר ומסובך מאוד, שאף אחד אינו מטפל בו, ויש רק רופא אחד בארצות הברית שאולי – אולי יוכל להציל את העין, וצריך לעשות זאת בדחיפות.

בלית ברירה ארז האברך את חבילותיו, ויצא עם רעייתו אל הרופא בארצות הברית. לאחר שעשו את כל ההכנות הנדרשות, נכנס לבדיקה, והנה גם רופא זה הרים ידיו ואמר שאין כל תרופה למכת עינו של חולה זה, ואין לו כל אפשרות לנתח את העין...

המשפחה ניסתה לשכנע את הרופא, שאולי בכל זאת לאחר שבאו במיוחד מארץ ישראל, ישקיע מאמץ נוסף, אבל הרופא נותר בדעתו, ואמר שאין כל אפשרות כזו, והוא לא יוכל לעזור.

במר ליבם התכוננו כבר בני המשפחה לשוב לארץ ישראל. ואז... נזכר האברך בדבריו של רבינו בחיי. השעה היתה לאחר חצות לילה, כשהטיסה נקבעה לסוף הלילה הבא.

התלמיד חכם חיפש בית מדרש שאין בו אנשים, ומצא. הוא נכנס ופתח את ארון הקודש, ופתח בו... הודאה על כל מה שעשה איתו הקב"ה עד היום הזה. הוא שיחרר את כל ניצרת-הדמעות שלו, ובמשך כשעתיים התייפח והתייפח, ולא הזכיר כלל את הבעיה החמורה שהתעוררה בעינו.

'אני מרגיש, ה' יתברך, שלא הודיתי לך מספיק על כל מה שעשית למעני עד היום, ולשם כך באתי עתה, להודות ולהלל', אמר, ובכה כמו ילד קטן. רק לקראת סיום, הוסיף ואמר 'הטוב כי לא כלו רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדיך', ולכן אבקש ממך, אבי שבשמים, שכשם שעזרתני ועמדת לצדי עד היום, כן תמשיך ותעשה עימי חסד, ותרפא את עיני החולה'.

כשהאיר היום, החליט החולה לגשת שוב אל הרופא, ולנסות לשכנעו לבדוק שוב את העין. הוא לא תלה זאת כמובן בכך שמילא אחר הוראתו של רבינו בחיי, אבל אמר לרופא שלפני שהוא חוזר לארץ ישראל, הוא רוצה להיות בטוח שהדיאגנוזה שלו נכונה.

למרבה הפלא הסכים הרופא לבדיקה חוזרת. מה שקרה שם, היה בבחינת הבלתי ייאמן, סיפר הגר"ש קוק. הרופא לא האמין שמדובר באותו בן אדם שהיה אצלו אך אתמול. 'מה עשית שהעין שלך שינתה מצב בצורה דרסטית כל כך, עד שאפשר עכשיו לנתח אותה בקלות, ולהחזיר לך את הראיה באופן מושלם?' – שאל הרופא.

הסוף – הטוב היה שכעבור 48 שעות נוספות חזר האברך ארצה, בסיעתא דשמיא, עם שתי עיניים בריאות לחלוטין!

זהו עדיין לא סוף הסיפור. הגר"ש קוק סיפר את המעשה הנ"ל בדרשתו בליל שבת, שבה ישב אברך נוסף, שבביתו היו שתי בנות מבוגרות מאוד, שעברו מזמן את גיל ה-30.

האברך הגיע לביתו, סיפר ברגש רב את הדברים ששמע זה עתה, ואמר לבני הבית 'בואו ונקיים את מה שכותב רבינו בחיי, ונודה לה' יתברך בצוותא על כל מה שעשה עימנו עד היום הזה'. ובמשך שעה ארוכה ישבו ומילאו פיהם בדברי הלל והודאה.

הגר"ש קוק סיפר שכבר בתחילת השבוע שלאחר מכן הגיעה ההצעה לבת הראשונה, שהתארסה כעבור שבוע, ולא עברו שבועיים – שלושה לאחר מכן והבת השניה התארסה, וממש באלה הימים נערכה החתונה השניה. לא ייאמן.

עלון זה יוצא להצלחת
הרב הגאון
נצח בן תוריקה שושנה
הרטה בת פרוחה שושנה **מהצרי**
לעילוי נשמת
ר' **סעדיה** בן **נחום**
תוריקה שושנה בת **מהרי**
יסוף בן ר' **סעדיה**
שלום בן ר' **סעדיה**
ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת
רבקה בת **הרטה** והילדים
אהוד יצחק בן **הרטה** והילדים
מרים בת **הרטה** והילדים
משה בן **הרטה**
חנה בת **הרטה** והילדים
רינה בת **הרטה**
ברכה בת **הרטה**
שמעון אלעזר בן **הרטה**
שלמה דוד בן **הרטה**
חנה מרים בת **ברכה**
יעקב בן **חנה מרים**

מבצע!!!
בקניית הסטים
"להתעדן באהבתך"
"ותוכו רצוף אהבה"
הספר החדש על המועדים - **מתנה!**
להשיג בטלפון: 052-7179954

ניתן להשיג את הספרים בשעות הערב בב"ב בטל: 052-7179954
ב"ב, **שיכון ח'** 052-7685864 • **ירושלים** 02-6513701 • **נתניה** 055-6683104
• **רכסים** 057-3168397 • **קרית סטר** 052-7612885 • **עניות** 054-8481239

להתעדן
כאן בעולם הזה

בסיעתא דשמיא יצא לאור
הספר שימתיק לך
את שולחן השבת
הספר מכיל פנינים יקרים
המלוכטים ממאות ספרים.
מנופים כשנבט נפת את מה
שעבר לדרך ונחמד לאורך.
מנופים כסיפורי מופת.

להשיג בחנויות המובחרות
נתן - מחוק - מחוק - מחוק